

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนบางกะปิ ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ
A Comparison of Reading Comprehension Abilities Of Mathayomsuksa Two
Students of Bangkapi School Between Cooperative Teaching Method Via
KWL Plus Technique And Normal Teaching Method

สุชาติ ไทยสุชาติ¹ และ เต๋นดาว ชลวิทย์²

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ (2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus และ (3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) วัดจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 นำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA โดยเลือกจาก 2 ห้องเรียน ที่มีคะแนนไม่แตกต่างกัน จากนั้นจับสลากเพื่อเลือก 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลองที่ใช้วิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 จำนวน 36 คน และ 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/14 จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus (2) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ และ (3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 และ (3) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ความสามารถ; การอ่านจับใจความ; การสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus

บทนำ

การอ่านที่ถือว่าเป็นพื้นฐานของการอ่านระดับอื่น ๆ คือ การอ่านจับใจความ เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้เรียนที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ ใช้ในการสรุปความรู้ ความเข้าใจในประเด็นต่าง ๆ ตามที่ จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาทยัน อิมสำราญ (2552, หน้า 42) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสังคมยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร เพราะการอ่านและการฟังจะทำให้ผู้คนได้รับข่าวสารข้อมูล ความรู้ และได้รับความเคลื่อนไหวตลอดจนข้อคิดเห็นต่าง ๆ ของผู้คนในสังคม กระบวนการสำคัญที่สุดที่จะทำให้ผู้รับสารสามารถรับสารจากเรื่องี่อ่านได้ ก็คือการจับใจความ ฉะนั้นการจับใจความจึงนับเป็นหัวใจของการอ่าน

จากการดำเนินการสอบวรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ ปรากฏว่ามีผลคะแนนสอบอยู่ในเกณฑ์พอใช้และดี ซึ่งไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ เมื่อพิจารณาจากภาพรวมของการประเมินทุกระดับ สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากนักเรียนไม่สามารถอ่านจับใจความเนื้อเรื่องได้ดังที่ควรจะเป็น จึงส่งผลต่อการสรุปเนื้อหา และการวิเคราะห์ซึ่งเป็นความสามารถระดับที่สูงกว่า ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิธีการสอนที่เกี่ยวกับการสอนอ่านจับใจความ เพื่อนำมาแก้ปัญหาและพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียน คือ วิธีการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นวิธีที่น่าสนใจสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนอ่านจับใจความได้ เพราะเป็นวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกทั้งยังให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันทำงาน ช่วยเหลือพึ่งพากัน มีความรับผิดชอบทั้งหน้าที่ส่วนตนและส่วนรวม ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจและนำมาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus กับ วิธีสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus มีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus มีความสามารถในการอ่านจับใจความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีความสามารถในการอ่านจับใจความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 15 ห้องเรียน ทั้งหมด 529 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) วัดจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 นำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA โดยเลือกจาก 2 ห้องเรียน ที่มีคะแนนไม่แตกต่างกัน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 จำนวน 36 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ใช้วิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/14 จำนวน 33 คน เป็นกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ 1. วิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus

2. วิธีสอนแบบปกติ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านจับใจความ

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 1 การอ่าน ท 1.1 ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.2/2 จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกสื่อที่ใช้ในการสอนอ่านจับใจความ ได้แก่ บทความ ข่าว และเรื่องสั้น

4. ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ใช้เวลาทดลอง จำนวน 6 ชั่วโมง และเวลาในการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้อย่างละ 1 ชั่วโมง รวมระยะเวลาที่ใช้ในทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้รับการพัฒนาการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการศึกษารายวิชาอื่น ๆ ต่อไป

2. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้สอน ในการสอนอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และระดับชั้นอื่น ๆ

การทบทวนวรรณกรรม

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

แววมยุรา เหมือนนิล (2541, หน้า 21) ให้ความหมายการอ่านจับใจความไว้ว่า เป็นการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่อง หรือของหนังสือแต่ละเล่มว่าคืออะไร ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นใจความ และส่วนที่ขยายใจความสำคัญหรือส่วนประกอบเพื่อให้เรื่องชัดเจนยิ่งขึ้น

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาทยัน อิมสาราญ (2552, หน้า 42) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความไว้ดังนี้ การอ่านจับใจความ หมายถึง การจับประเด็นหลักและสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านว่า ผู้เขียนต้องการจะส่งสารหรือให้ข้อคิดอะไรเป็นสำคัญ

จากความหมายของการอ่านจับใจความ สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน รู้ความหมายของคำศัพท์ เข้าใจความหมายของข้อความ สามารถแยกแยะประเด็นหลัก ประเด็นรอง เข้าใจจุดมุ่งหมายของเรื่อง และสามารถจับสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาทยัน อิมสาราญ (2552, หน้า 43) กล่าวถึง วิธีการอ่านจับใจความว่า การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ให้เข้าใจนั้นต้องเริ่มตั้งแต่ระดับประโยค ย่อหน้า และเนื้อเรื่อง ทั้งหมดตามลำดับ โดยอ่านเรื่องที่จะจับใจความทั้งหมด หาใจความของเรื่องที่อ่านทั้งที่เป็นใจความสำคัญ ใจความรองหรือพลความ จากนั้นก็ประมวลใจความที่ได้

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (2556, หน้า 57) กล่าวถึงวิธีการอ่านจับใจความ ไว้ว่า อ่านผ่าน ๆ โดยตลอดเพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านว่าด้วยเรื่องอะไรจุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง อ่านให้ละเอียดเพื่อทำความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่องเพราะจะทำให้ความเข้าใจไม่ต่อเนื่อง อ่านซ้ำตอนที่ไม่มีเข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจบางตอนให้แน่นอนถูกต้อง และสุดท้ายเรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องด้วยตนเอง

จากการศึกษาเกี่ยวกับหลักการอ่านจับใจความ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า หลักการอ่านจับใจความมีวิธีการ ดังนี้

1. ผู้อ่านจะต้องทราบจุดมุ่งหมายของการอ่าน
2. เริ่มอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมดคร่าว ๆ ในรอบแรก ในขณะที่อ่านจะต้องทบทวนความรู้เดิมในเรื่องที่อ่านควบคู่ไปกับการทำความเข้าใจในความรู้ใหม่
3. จากนั้นอ่านใหม่อีกหนึ่งรอบ โดยทำความเข้าใจรูปคำ วลี ประโยคในแต่ละย่อหน้าเพื่อหาใจความสำคัญของย่อนั้น ๆ บันทึกไว้ จนจบทุกย่อหน้าในเนื้อเรื่อง
4. นำใจความแต่ละย่อหน้ามาประมวลเรียบเรียงรวมกันเป็นใจความหลักของเนื้อเรื่องทั้งหมด
5. ทบทวนใจความที่เรียบเรียงอีกครั้งเพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, หน้า 134) และทศนา เขมมณี (2561, หน้า 266) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือในลักษณะเดียวกันว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งเป็นลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

การสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus หมายถึง การสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยลดความสามารถในกลุ่ม ประกอบด้วย เก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อทำกิจกรรมในการอ่านจับใจความร่วมกัน ช่วยเหลือกัน โดยใช้เทคนิค KWL Plus

วัชรา เล่าเรียนดี และคนอื่น ๆ (2560, หน้า 209) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

1. ชั้น K (Know) รู้อะไรบ้างจากเรื่องที่ให้อ่านหรือจากหัวเรื่องที่กำหนด ก่อนที่ครูจะให้ผู้เรียนอ่านรายละเอียดของเรื่องที่กำหนดให้ ครูอาจเสนอชื่อเรื่อง คำสำคัญของเรื่องเพื่อจะถามคำถามว่ารู้อะไรบ้างจากคำหรือชื่อเรื่อง เพื่อให้ทราบว่านักเรียนมีความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องให้อ่าน ให้นักเรียนระดมสมองหาคำตอบหรือให้ระบุคำต่างๆที่เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่อง / คำ / ความคิดรวบยอดที่ระบุ

2. ชั้น W (What do we want to learned) เราอยากรู้อะไรจากคำต่างๆที่ระบุในชั้น K โดยให้นักเรียนตั้งคำถามจากคำที่นำเสนอ ซึ่งคำถามจะมาจากคำที่สนใจใคร่รู้ของนักเรียนเอง โดยที่นักเรียนจะต้องตอบลงในตารางช่อง W ต่อจากนั้นให้นักเรียนอ่านเรื่องหรือบทอ่าน ที่กำหนดให้โดยละเอียด ตรวจสอบคำตอบ ข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่าน ระหว่างอ่านอาจมีคำถามเพิ่ม และมีการตอบโดยกลุ่ม

3. ชั้น L1 (What did we learned) เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง นักเรียนเขียนคำตอบลงในตารางช่อง L ตรวจสอบว่ามีคำถามใดบ้างที่ยังไม่มีการตอบ

4. ชั้น L2 สร้างแผนผังความคิด (Mind mapping) นักเรียนต้องกลับไปอ่านบททวนจากชั้น K เพื่อจะได้จัดประเภทของสิ่งที่เรียน โดยเขียนคำสำคัญไว้ตรงกลางแผนผังความคิดและโยงความสัมพันธ์กับคำสำคัญย่อยเพื่ออธิบายรายละเอียดของความคิดหลัก

5. ชั้น L3 ชั้นสรุป นักเรียนเขียนหมายเลขกำกับลำดับความคิดรวบยอด แผนผังความคิดเพื่อเขียนสรุป การสรุปในขั้นนี้เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งจะบอกถึงความเข้าใจ ในเรื่องที่อ่านของนักเรียน ซึ่งจะบอกถึง ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านของนักเรียน

จากการศึกษาขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus ของนักการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า การสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ (1) ชั้น K (What you know) นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องให้อ่าน (2) ชั้น W (What you want to know) นักเรียนต้องการรู้อะไรจากเรื่องให้อ่าน (3) ชั้น L (What you have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องให้อ่าน (4) ชั้นสร้างแผนผังความคิด (Mapping) (5) ชั้นการสรุปเรื่อง (Summarizing) ในแต่ละขั้นตอนครู

จะต้องคอยให้คำแนะนำ คอยถามกระตุ้น และคอยช่วยเหลือผู้เรียนอย่างใกล้ชิด และในทุก ๆ ขั้นตอนผู้เรียนจะต้องจดบันทึกลงในตาราง KWL Plus Chart

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบปกติ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540, หน้า 76-78) และซันธชัย อธิเกียรติ (2562, หน้า 107-118) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ว่ามี 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป แต่ละขั้นมีหลักการจัด ดังนี้

1. **ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน** เป็นขั้นเตรียมความพร้อม กระตุ้นความสนใจ ทบทวนบทเรียนเดิมเพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ของผู้เรียนเข้าด้วยกัน

2. **ขั้นสอน** หรือขั้นดำเนินการสอน เป็นขั้นที่ต่อจากขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ถือว่าเป็นขั้นสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ กิจกรรมที่ผู้เรียนจะปฏิบัติในขั้นนี้มีหลายอย่าง เช่น การค้นคว้า การอภิปรายกลุ่ม การรายงาน การสาธิต การเล่นเกม เป็นต้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา เกิดทักษะปฏิบัติ หรือเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยซันธชัย อธิเกียรติ ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า ในขั้นนี้แบ่งกิจกรรมได้ 2 ประเภท คือ กิจกรรมที่มีครูเป็นศูนย์กลาง และกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

3. **ขั้นสรุปและวัดผล** เป็นขั้นการสรุปเนื้อหาที่เรียนผ่านมาแล้วทั้งหมด สรุปทั้งด้านความรู้ ความคิด เจตคติ และทักษะที่ผู้เรียนได้รับ ตลอดจนการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ในการสรุปนี้ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนเป็นผู้สรุป หรือผู้สอนกับผู้เรียนร่วมกันสรุปก็ได้ หลังจากนั้นผู้สอนควรได้วัดผลการเรียนรู้ว่า ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยอาจใช้วิธีให้ตอบคำถาม ให้ทำแบบทดสอบ ให้ทำแบบฝึกหัด หรือทำรายงานตามที่ผู้สอนวางแผนไว้

จากการศึกษาวิธีสอนแบบปกติจากนักการศึกษาดังกล่าว สามารถสรุปรูปแบบการสอนแบบปกติที่ผู้วิจัยใช้ในการทดลองมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. **ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน** ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพร้อม สนใจในการเรียนด้วยการพูดคุย นำภาพที่เกี่ยวกับข้อกับเรื่องที่จะเรียนให้นักเรียนดู จากนั้นแจ้งจุดประสงค์การเรียน

2. **ขั้นกิจกรรมการสอน** ครูนำเสนอเนื้อหาให้นักเรียนด้วยวิธีการบรรยาย อภิปราย ยกตัวอย่าง โดยมีสื่อประกอบการเรียน เช่น หนังสือเรียน ใบความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ ใบงานการอ่านจับใจความจากบทความ ข่าว และเรื่องสั้น แล้วให้นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยเริ่มอ่านเรื่องที่ครูกำหนดให้คร่าว ๆ ในรอบแรก จากนั้นเริ่มอ่านทีละย่อหน้าพร้อมจับใจความสำคัญ ใจความรอง จดบันทึกสิ่งที่ได้ ลงในใบงานการอ่านจับใจความ ครูคอยกระตุ้นด้วยการตั้งคำถามว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร เพื่อเป็นแนวทางในการจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านให้นักเรียน กระทั่งอ่านจบเรื่องและจับใจความเรื่องที่อ่านได้เสร็จสมบูรณ์

3. **ขั้นสรุป** นักเรียนและครูช่วยกันสรุปเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ด้วยการอภิปราย ซักถาม แล้วเฉลยแบบฝึกหัดในใบงานร่วมกัน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ด้วยวิธี KWL - PLUS กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ด้วยวิธี KWL-PLUS กับกลุ่มที่สอนโดยวิธีสอนอ่านแบบปกติ 2 ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนอ่านจับใจความ ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL - PLUS ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบุรี อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 60 คน จาก 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน โดยห้องเรียนหนึ่ง สอนโดยวิธีสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL - PLUS และอีกห้องเรียนหนึ่งสอนโดยวิธีสอนอ่านแบบปกติ ใช้เวลาในการทดลอง 15 ชั่วโมง โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL - PLUS การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ด้วยวิธี KWL-PLUS สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05
2. นักเรียนเห็นด้วยกับวิธีสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ด้วยวิธี KWL-PLUS ร้อยละ 85

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาอิสระนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองใช้วิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus และกลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนแบบปกติ

1. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus

สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย นำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา (content validity) ประเมินความเหมาะสม โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับการประเมิน 5 ระดับ มีคะแนนประเมินเฉลี่ยแต่ละรายการอยู่ในช่วงคะแนน 4.33–5.00 เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยวิธีสอนแบบปกติ

สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยวิธีสอนแบบปกติจำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย นำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

ของอาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา (content validity) และประเมินความเหมาะสม โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับการประเมิน 5 ระดับ มีคะแนนประเมินเฉลี่ยแต่ละรายการอยู่ในช่วงคะแนน 4.33 – 5.00 จึงถือเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

1.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลัง โดยวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ จัดทำตารางวิเคราะห์แบบทดสอบ กำหนดจำนวนข้อสอบจำแนกตามประเภทบทอ่าน จำนวนทั้งสิ้น 60 ข้อ โดยจะเลือกนำไปใช้จริง 30 ข้อ มีเกณฑ์ตรวจให้คะแนนแต่ละข้อ ตอบถูกได้ 1 ตอบผิดให้ 0 เสนอแบบทดสอบให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและการใช้ภาษา ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ จากนั้นนำแบบทดสอบเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถาม โดยนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence : IOC) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.50 ขึ้นไป ได้จำนวนข้อสอบทั้งสิ้น 57 ข้อ นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try – Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 โรงเรียนบางกะปิ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 42 คน ซึ่งเคยเรียนรู้เนื้อหาในการสอบมาก่อนแล้ว นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ทางสถิติรายข้อ เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยพิจารณาจากค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20-1.00 เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งได้ ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.52 – 0.79 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.38 – 0.92 นำแบบทดสอบไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ด (Kuder-Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.96 จากนั้นนำแบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ ที่ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ไปใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ไปทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสองกลุ่ม แล้วบันทึกผลคะแนนเก็บไว้เพื่อเปรียบเทียบกับคะแนนหลังการจัดการเรียนรู้
2. ก่อนการทดลอง ได้เตรียมความพร้อมโดยให้ความรู้พื้นฐานแก่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม
3. ดำเนินการสอนทั้งสองกลุ่มด้วยตนเอง โดยกลุ่มทดลองใช้วิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus และกลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนแบบปกติ
4. นำแบบทดสอบ ทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสองกลุ่ม
5. นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนไปวิเคราะห์ทางสถิติ และข้อมูลที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มไปวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา (content validity) และประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีการประเมิน 5 ระดับ

2. ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบ วิเคราะห์ความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ และวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ใช้สูตร KR-20

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบค่าทีแบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test independent)

3. ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ

ตารางที่ 1 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความหลังการสอน ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ

วิธีสอน	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig
วิธีสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค KWL Plus	36	27.64	2.307	5.609	0.000*
วิธีสอนแบบปกติ	33	23.21	3.959		

*p < .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค KWL Plus

ตารางที่ 2 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus

การทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	36	19.08	3.434	-21.217	0.000*
หลังเรียน	36	27.64	2.307		

*p < .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบปกติ

ตารางที่ 3 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบปกติ

การทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	33	18.30	4.599	-9.199	0.000*
หลังเรียน	33	23.21	3.959		

*p < .05

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการวิธีการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้คิดได้เรียนรู้ร่วมกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2561, หน้า 265) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ มุ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ด้วยตนเอง และด้วยความร่วมมือและความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ รวมทั้งได้พัฒนาทักษะทางสังคมต่าง ๆ เช่น ทักษะ

การสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ รวมทั้งทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด การแก้ปัญหาและอื่น ๆ

ในส่วนของ เทคนิค KWL Plus เป็นแนวคิดของ ดอนน่า โอเกิล ที่นำมาใช้ในการสอนอ่าน KWL เป็นอักษรย่อของคำว่า Know, Want to Know และ Learned เทคนิค KWL Plus เป็นเทคนิคที่ได้พัฒนามาจากเทคนิค KWL ซึ่งถือเป็นกระบวนการในการอ่านโดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรินทร์ แจ่มจรรย์ (2547, หน้า 80) ที่กล่าวไว้ว่า ชั้น K เป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องฝึกใช้ประสบการณ์เดิมของตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในกิจกรรมก่อนการอ่าน เพราะความรู้จากประสบการณ์เดิมของนักเรียนจะเป็นพื้นฐานให้นักเรียนสามารถคาดเดาเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์จากชื่อเรื่องได้ นำไปสู่ขั้น W (Want to know) ที่เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความอยากรู้อยากเห็น โดยใช้วิธีการตั้งคำถามในสิ่งที่ต้องการรู้ การตั้งคำถามเป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนอยากอ่าน เป็นตัวช่วยกระตุ้นให้นักเรียนอยากค้นหาคำตอบ ส่งผลต่อเนื่องไปยังขั้น L (Learned) หมายถึง สิ่งที่ได้เรียนรู้จากเรื่องที่อ่าน ซึ่งเมื่อนักเรียนอยากค้นหาคำตอบในสิ่งที่ตนเองตั้งคำถามไว้ จึงมีความตั้งใจในการอ่านเรื่องเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบของตน พร้อมทั้งได้จดบันทึกสิ่งที่ได้จากการอ่าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพสร มีปิ่น (2539, หน้า 72) ที่ว่า การจดบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้จากบทอ่าน จะทำให้นักเรียนสามารถทบทวนแนวคิดสำคัญ ๆ ที่ได้รับจากบทอ่านได้ตลอดเวลา โดยไม่ต้องกลับไปดูบทอ่านเดิม และในขั้น Plus คือ การสร้างแผนผังความคิดและการสรุปเรื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรินทร์ แจ่มจรรย์ (2547, หน้า 81) กล่าวว่า ชั้น Plus เป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้ฝึกการเรียงลำดับเหตุการณ์ และเรียนรู้การเรียงลำดับข้อมูลอย่างเป็นขั้นตอน แล้วนำเสนอออกมาในรูปแบบของแผนภูมิ ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการนำเสนอ

โดยเทคนิค KWL Plus นี้ เป็นเทคนิคที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้สอนได้ทราบถึงความรู้พื้นฐานที่มีมาก่อนของนักเรียน และส่งเสริมให้นักเรียนได้ตั้งวัตถุประสงค์ ตั้งคำถามในการอ่านระดมสมองรวบรวมข้อมูล จัดระบบข้อมูล สร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด สรุปเรื่องจากการอ่าน รวมไปถึงการประเมินความเข้าใจจากการอ่านด้วยตนเอง ดังที่ วัชรา เล่าเรียนดี และคนอื่น ๆ (2560, หน้า 208) กล่าวถึงเทคนิค KWL Plus ไว้ว่า สามารถนำมาใช้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น เป็นการอ่านที่ฝึกการถามตนเองและการใช้ความคิด ช่วยพัฒนาสมรรถภาพในการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการอ่าน สรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน จัดการกับสาระความรู้ใหม่ตามความเข้าใจของตนเอง โดยการใช้แผนผังโน้ตทัศน์หรือแผนผังความคิด และเขียนสรุปเรื่องที่อ่านจากแผนผัง ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้กับผู้เรียน และฝึกการระดมสมองโดยมีกรอบในการร่วมกันคิด โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรินทร์ แจ่มจรรย์ (2547, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL – PLUS กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL – PLUS สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสวิน ยมมา (2553, บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอน

อ่านแบบ KWL-PLUS กับวิธีการสอนอ่านแบบปกติ พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีสอนอ่านแบบ KWL-PLUS มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจาก การสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ (1) ขั้น K (What you know) นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (2) ขั้น W (What you want to know) นักเรียนต้องการรู้อะไรจากเรื่องที่อ่าน (3) ขั้น L (What you have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน (4) ขั้นสร้างแผนผังความคิด (Mapping) (5) ขั้นการสรุปเรื่อง (Summarizing) โดยก่อนทำการสอนตามขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus ครูจะต้องเลือกบทอ่านที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และในแต่ละขั้นตอนครูจะต้องคอยให้คำแนะนำ คอยถามกระตุ้น และคอยช่วยเหลือผู้เรียนอย่างใกล้ชิด และในทุก ๆ ขั้นตอนผู้เรียนจะต้องจดบันทึกลงในตาราง KWL Plus Chart เป็นกระบวนการที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนได้ลองผิดลองถูก ฝึกการคิด การหาคำตอบ เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

การสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นกลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของวีชรา เล่าเรียนดี และคนอื่น ๆ (2560, หน้า 209) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ไว้ว่า ขั้น K (Know) รู้อะไรบ้างจากเรื่องที่ให้อ่านหรือจากหัวข้อที่กำหนด ขั้น W (What do we want to learned) เราอยากรู้อะไรจากคำต่างๆที่ระบุในขั้น K โดยให้นักเรียนตั้งคำถามจากคำที่นำเสนอ ขั้น L1 (What did we learned) เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง นักเรียนเขียนคำตอบลงในตารางตรงช่อง L ตรวจสอบว่ามีคำถามใดบ้างที่ยังไม่มีการตอบ ขั้น L2 สร้างแผนผังความคิด (Mind mapping) นักเรียนต้องกลับไปอ่านบททวนจากขั้น K เพื่อจะได้จัดประเภทของสิ่งที่เรียนโดยเขียนคำสำคัญไว้ตรงกลางแผนผังความคิดและโยงความสัมพันธ์กับคำสำคัญย่อยเพื่ออธิบายรายละเอียดของความคิดหลัก และขั้น L3 ขั้นสรุป นักเรียนเขียนหมายเลขกำกับลำดับความคิดรวบยอด แผนผังความคิดเพื่อเขียนสรุป การสรุปในขั้นนี้เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งจะบอกถึงความเข้าใจในเรื่องที่อ่านของนักเรียน ซึ่งจะบอกถึงความเข้าใจในเรื่องที่อ่านของนักเรียน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลินี สุทธิเวช (2561, บทคัดย่อ) ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และงานวิจัยของ กาญจนา เหมือนหม้อ (2559, บทคัดย่อ) ศึกษาผลของการใช้เทคนิค KWL-PLUS และเทคนิค PANORAMA ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ และความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านจอมแจ้งมิตรภาพที่ 193 จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า นักเรียนมีคะแนนการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังเรียน โดย KWL-PLUS และเทคนิค PANORAMA สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ เนื่องมาจากก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกตินั้น นักเรียนยังไม่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ เป็นผลให้คะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำ กระทั่งนักเรียนได้เรียนรู้วิธีการอ่านจับใจความตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป ที่มีวิธีการเป็นลำดับขั้นตอน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพของตนเองโดยฟังการบรรยายจากครู และฝึกลงมือปฏิบัติกิจกรรมสลับกันไป โดยเมื่อมีการทดสอบหลังเรียนจึงทำให้คะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญมีประสิทธิภาพ เมื่อนำไปใช้กับนักเรียนจึงทำให้ความสามารถของนักเรียนพัฒนาไปในแนวทางที่ดีขึ้น ผลจึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1. การเลือกเนื้อเรื่องในการทำกิจกรรม ครูควรเลือกเรื่องที่คุ้นเคยหรืออยู่ในความสนใจของนักเรียน เพราะจะทำให้นักเรียนสามารถแสดงความรู้ หรือตั้งคำถามได้รวมถึงทำให้นักเรียนอยากตอบคำถามมากกว่าเรื่องที่ไกลตัวนักเรียน

2. ก่อนการสอนครูจะต้องเตรียมตัวโดยการทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus เป็นอย่างดี เพื่อจะทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

3. ในการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus เบื้องต้นครูผู้สอนจะต้องชี้แจงทำความเข้าใจถึงหลักการ วิธีการให้แก่ นักเรียนได้เข้าใจอย่างชัดเจน เพราะจะทำให้ นักเรียนสามารถทำกิจกรรมได้ตามวัตถุประสงค์ และในระหว่างการทำกิจกรรม ครูจะต้องคอยเป็นผู้ช่วยกระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความคิดในการระดมสมองอย่างเป็นระบบจนครบทุกขั้นตอน ครูคอยดูแลและให้คำปรึกษา หรืออาจช่วยเพิ่มเติมในตอนท้าย ทั้งนี้จะต้องควบคุมเรื่องเวลาในการทำกิจกรรมด้วย

4. ครูผู้สอนควรจดบันทึกผลหลังจากการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบวิธีสอนอ่านแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus ที่ใช้สอนอ่านจับใจความ กับวิธีสอนด้วยเทคนิคอื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ

2. ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านอื่น ๆ เช่น การอ่านคิดวิเคราะห์ การเขียนสรุปความ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา เหมือนหม้อ. (2559). ผลของการใช้เทคนิค KWL-PLUS และเทคนิค PANORAMA ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ และความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านจอมแจ้งมิตรภาพที่ 193 จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชันธ์ชัย อธิเกียรติ. (2562). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิมสำราญ. (2552). การใช้ภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิพสร มีปิ่น. (2539). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUS กับการสอนอ่านตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิตนา แคมมณี. (2561). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 22). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL – PLUS กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มาลินี สุทธิเวช. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชรา เล่าเรียนดี และคนอื่น ๆ. (2560). กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 (พิมพ์ครั้งที่ 12). นครปฐม : เพชรเกษมพรีนติ้ง กรุ๊ป.
- แวมมยุรา เหมือนนิล. (2541). การอ่านจับใจความ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. (2556). คู่มือครูหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- สวิน ยมหา. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL-PLUS กับวิธีการสอนอ่านแบบปกติ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). 19 วิธีจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2540). หลักการสอน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.